

KU ZBAWIENIU

MROKI GRZECHU

GRZECH I LUDZIE GRZESZNI

- Ci, którzy żyją w grzechu, żyją w ciemnościach; grzech jest istotnie nazywany ciemnością, ponieważ czyni ciemną duszę, która go popełnia.
- Czas, w którym żyjemy daleko od Boga, to długi czas, ponieważ grzech rodząc nudę i smutek sprawia, że czas nam się dłuży; ale czas spędzony z Bogiem w jego łasce jest zawsze krótki, ponieważ miłość Boża sprawia, że mija szybko.
- Grzech ściąga na głowę trzy nieszczęścia: czyni nas niewolnikami, pozbawia wszystkich dóbr i kładzie nas pod stopy demonów, które deptają nas niczym błoto.
- Grzesznik słusznie może się porównać z tym, kto na swoich ramionach niesie ogromny ciężar. Idzie zgarbiony, przychodzi spóźniony, może nawet pośliznąć się i przewrócić. Tak dzieje się z grzesznikiem, który niosąc ciężar winy, idzie z trudem ku niebu i nierzadko spada w przepaść zła.
- Kto grzeszy śmiertelnie, dopuszcza się potrójnego zła: grzeszy przeciwko Bogu, zabierając mu duszę przez Niego stworzoną i odkupioną; grzeszy przeciwko sobie samemu, zabierając sobie swojego Pana; grzeszy przeciwko bliźniemu, pozbawiając go cennej pomocy własnych modlitw.
- Wróg weźmie nad nami górę, kiedy wpędzi nas w śmiertelny grzech, ale o wiele bardziej nad nami zapanuje, kiedy uda mu się sprawić, że zapominamy o Bogu.

- Wszystkie grzechy świata, jakiegokolwiek rodzaju by nie były, rzucone na łono miłosierdzia Bożego są tylko iskrą ognia, która upadła na fale oceanu. **(św. Albert Wielki)**
- Kto przeklina, grzeszy, bo używa swego języka szatanowi, a szatan używa mu swego ducha i złości. **(św. Alfons Maria di Liguori)**
- Człowiek a grzesznik, to jakby dwie rzeczy: co jest człowiekiem – Bóg uczynił; co jest grzesznikiem – sam człowiek. Zniszcz coś uczynił, a Bóg zbawi, co On uczynił.
- Dwie rzeczy przyciągają i popychają człowieka do grzechu: przyjemność i ból. Przeciwko przyjemności trzeba uzbroić się we wstrzeźliwość, przeciwko cierpieniu w cierpliwość.
- Grzech jest niczym innym, jak tylko zgubnym przyzwoleniem naszej własnej woli.
- Kto ma oczy zawiązane, ten nic nie widzi, nawet tego, czym zawiązane ma oczy. Tak samo grzesznik okryty grzechem, tak jest zaślepiony, że swego grzechu nie widzi.
- Łudzi się, kto mniema, że zwyciężył grzech, jeśli unika go tylko z obawy przed karą.
- Przewrotna to i fałszywa niewinność puścić grzechom wolno lejce.
- Upadki tajemne poprzedzają upadek jawny.
- Walka dobra ze złem nie istniałaby, gdyby nikt nie zgrzeszył. **(św. Augustyn)**
- Grzech rozdzielił nas od Boga, niech więc śmierć rozdzieli nas od ciała. **(św. Bernard)**
- Grzesznik po winie obiecuje sobie rozrywkę, ale otrzymuje tylko gorzyc z powodu wyrzutów, które gnębią jego sumienie. **(św. Albert Wielki)**
- Raczej umrzeć niż grzeszyć. **(św. Dominik Savio)**

- Dusza przyzwyczajona do grzechu powszedniego kończy na tym, że nie dostrzega już granic dzielących go od ciężkiej winy. **(św. Elżbieta z Dijon)**
- Niech grzesznik wie, jakim zmysłem grzeszy, takim dręczony będzie przez wieczność całą; piszę o tym z rozkazu Bożego, aby żadna dusza nie wymawiała się, że nie ma piekła, albo tym, że nikt tam nie był i nie wie jak tam jest. Ja, Siostra Faustyna, z rozkazu Bożego byłam w przepaściach piekła na to, aby mówić duszom i świadczyć, że piekło jest.
- W medytacji o grzechu dał mi Pan poznać całą złość grzechu i niewdzięczność, jaka się w nim zawiera. Czuję w swej duszy wielką odrazę nawet do najmniejszego grzechu.
- mój Jezu, wolę do końca świata konać w największych katuszach, aniżeli bym miała Cię obrazić najmniejszym grzechem. **(św. Faustyna Kowalska)**
- Dopóki jesteśmy pielgrzymami na tej ziemi wygnania, naszej radości przeciwstawia się grzech – kto jest niewolnikiem grzechu, nie może nawet jej powąchać; przeciwstawia się jej przede wszystkim ambicja; jej wrogiem są zmysły oraz próżność i obmowa. **(św. Filip Nereusz)**
- Niech dusza, która od grzechu przychodzi do życia doskonałego nie myśli, że wszystko zrobi w jednej chwili.
- Świt powoli rozjaśnia mroki.
- Nieużyteczne jest wyznawanie grzechu, nawet lekkiego, bez określenia sobie w związku z nim poprawy.
- Prawdą jest, że uczucie do grzechów drobnych nie zabija miłości, ale trzyma ją tak spętaną, że zabierając jej wolność nie pozwala na działanie. **(św. Franciszek Salezy)**
- Jeśli chodzi o rodzaj grzechu, to zaszkodził również ten, kto postanowił szkodzić. **(św. Hieronim)**
- Gdy człowiek zachoruje, czyni dobre postanowienie, przyrzeka poprawę; gdy wróci do zdrowia, wraca nieraz do dawnych grzechów.
- Nie chcieć grzeszyć i chcieć dobrze czynić, gdy już nie możesz – cóż za zasługa?

- Przed grzechem trzeba bać się sprawiedliwości Bożej, po grzechu – trzeba uciekać się do Jego miłosierdzia. **(św. Ignacy Loyola)**
- Kto zaś umie dobrze czynić, a nie czyni, grzeszy. **(św. Jakub, Jk 4, 17)**
- Każdy, który dopuszcza się grzechu, nieprawość czyni, a nieprawością jest grzech. **(św. Jan, 1 J 3, 4)**
- Kto grzeszy jest dzieckiem diabła, ponieważ diabeł trwa w grzechu od początku. **(św. Jan, 1 J 3, 8)**
- Wiecie, że On się objawił po to, aby zgładzić grzechy, w Nim zaś nie ma grzechu. **(św. Jan, 1 J 3, 5)**
- Boję się tylko dwóch rzeczy: śmiertelnego grzechu, który zabija duszę i śmierci cielesnej, która zaskakuje tego, kto znajduje się w niełasce u Boga.
- Prawdziwą przyczyną całego zła jest grzech. Unieszczęśliwia narody. Chcemy zatem oddalić zło, które nas dręczy i zabezpieczyć od tego, które nas przerasta? Oddalmy ich przyczynę: grzech. **(św. Jan Bosko)**
- Jedno jest tylko nieszczęście: grzech. Wszystko inne to tylko dym i pył.
- Nie utworzył Bóg naszej natury w ten sposób, by musiała grzeszyć. Gdyby tak było, wtedy nie byłoby kary.
- Skoro grzechem jest nieposłuszeństwo wobec nauk i poleceń Chrystusa, nie mniejszym jest grzechem niedowierzenie tym naukom i poleceniom. **(św. Jan Chryzostom)**
- Płaczymy nad grzesznikiem, czy umarł, czy żyje; cieszymy się ze sprawiedliwego, czy żyje, czy umarł – bo grzesznik umarły jest dla Boga już za życia, a sprawiedliwy żyje u Boga, choć ciało jego w grobie.
- W chwili ciężkiej niemocy lub śmierci nie ty opuszczasz grzech, lecz grzech ciebie; nie ty zrywasz więzy łączące cię z życiem, lecz one same się zrywają. Dlatego najlepiej porzuć grzech, gdyś zdrów. **(św. Jan Chryzostom)**

- Biedni grzesznicy, jeżeli pomyślę, że niektórzy umrą nie zasmakowawszy nawet godziny szczęścia umiłowania Boga! Gdyby chociaż można było się potępić bez narażenia na cierpienia naszego Pana. Ale to też nie jest możliwe.
- Ktoś, kto jest w stanie grzechu, jest zawsze smutny. Pomimo swojego zaangażowania jest zde gustowany i znudzony wszystkim.
- Módlcie się za grzeszników; to najpiękniejsza i najbardziej użyteczna z modlitw; istotnie, sprawiedliwi są na drodze do nieba, dusze czyścicowe są pewne, że tam wejdą, a grzesznicy... biedni grzesznicy... Wszystkie modlitwy są dobre, ale nie ma lepszej od tej.
- To nie Bóg nas skazuje, to my sami skazujemy się naszymi grzechami. Skazani nie mogą oskarżać Boga, tylko samych siebie.
- To nie grzesznik wraca do Boga, prosząc Go o przebaczenie, ale to sam Bóg biegnie za grzesznikiem i przyprowadza go do siebie. **(św. Jan Maria Vianney)**
- Grzech, nawet ten wymierzony przeciw bliźniemu lub samemu sobie, dotyka bezpośrednio Boga w Jego świętym Prawie. **(bł. Jan XXIII)**
- Nie ciesz się jak głupiec, choć wiesz jakie grzechy popełniłeś i wyznałeś, nie wiesz, czy Bóg cię przyjął; lękaj się Boga, ale miej ufność w Nim.
- Nie popełniaj grzechu za żadne skarby świata, unikaj jakiegokolwiek grzechu dobrowolnego, powszedniego i wszelkiej znanej niedoskonałości. **(św. Jan od Krzyża)**
- Dla zbawienia człowieka, Panie, umierasz na Krzyżu, a jednak za jeden grzech śmiertelny skazujesz człowieka na nieszczęsną wieczność w katyszach... jakże obraża Cię grzech i jakże powinienem go nienawidzić!
- Jakże mała jest twoja Miłość Boga, gdy poddajesz się bez walki, ponieważ uważasz, że grzech nie jest ciężki!
- Kto wierzy a grzeszy, choćby zdobył wszystkie błogosławieństwa ziemskie, pozostanie w sposób nieunikniony nędznikiem i nieszczęśliwym.

- ... nasze ludzkie grzechy były uderzeniami młota, które przybiły Go gwoździami do krzyża.
- Nie zapominaj synu, że dla ciebie na ziemi jest tylko jedno zło, którego musisz się lękać i z łaską Bożą omijać: grzech.
- „Ta jest godzina wasza i noc ciemności”. A zatem, na grzesznego człowieka nadejdzie jego godzina? Tak jest...
- A Bóg – to wieczność.
- Winniśmy podsycać w naszych duszach prawdziwy wstręt do grzechu. -Panie – powtarzaj to w sercu skruszonym – obym Cię więcej nie obrażał! (**bł. Josemaria Escriva**)
- Czyż jest większe okrucieństwo ze strony człowieka - jak zadanie sobie śmierci przez grzech śmiertelny.
- Grzech śmiertelny odbiera nam prawdziwe bezpieczeństwo i wprowadza lęk zamieszania, albowiem grzech zawsze się lęka.
- Kto dozwolił grzechowi owładnąć sobą, utracił władzę nad sobą.
- Kto jest w grzechu ciężkim, popada w ubóstwo, tracąc bogactwo prawdziwych cnót. (**św. Katarzyna ze Sieny**)
- Lepiej utracić honor, wszystkie dobra i życie, niż obrazić Pana Boga choćby lekkim grzechem, bo grzech jest złem nieskończenie większym. Pan Jezus wzgardzony, ukrzyżowany: „propter te”.
- Nie pytaj, czy grzech jest ciężki, czy powszedni, ale unikaj jakiegokolwiek grzechu.
- Rozmowy: wyjawienie ciężkich, ukrytych upadków bliźniego jest grzechem ciężkim.
- Skutkiem grzechu jest zaślepienie i twardość serca (więc przy małym grzechu także).
- Straszne jest, gdy ktoś Boga się nie boi i grzeszy tak, jakby Boga nie było, gdyż każdy grzech może być dopełnieniem miary miłosierdzia Bożego. (**św. Maksymilian Maria Kolbe**)

- Grzech jest jedynym nieszczęściem na świecie i on jedynie może słusznie zasmucić człowieka. **(bł. Honorat Koźmiński)**
- Człowiek grzeszy spodziewając się jakiegoś zysku, jakiejś przyjemności, satysfakcji, i myli się, bo w grzechu nic innego nie znajdzie, jak udręczenie ducha i mękę serca.
- Przez grzech ludzi sobie nie zjednamy – pochlebiają nam, gdy naszego grzechu potrzebują, ale potem nami gardzą.
- Wielkim złem jest grzech, ale jeszcze cięższym – rozpacz, bo z grzechu można powstać, grzech można odpokutować, a nieraz grzech stał się podwaliną świętości. A rozpacz nigdy dobrych owoców nie wydaje. **(bł. Urszula Ledóchowska)**
- Ten, kto grzeszy używa swej własnej natury przeciw zasadom wiecznego prawa Boga oraz natychmiast staje przed karzącą sprawiedliwością, która domaga się swoich praw. **(św. Leopold Mandić)**
- Jeśli bowiem dobrowolnie grzeszymy po otrzymaniu pełnego poznania prawdy, to już nie ma dla nas ofiary przebłagalnej za grzechy. **(św. Paweł, Hbr 10, 26)**
- Ocknijcie się naprawdę i przestańcie grzeszyć! **(św. Paweł, 1 Kor 15, 34)**
- ... zapłatą za grzech jest śmierć, a łaska przez Boga dana to życie wieczne w Chrystusie Jezusie, Panu naszym. **(św. Paweł, Rz 6, 23)**
- Niech nas przeraża tylko grzech, ponieważ obraża Boga i nas hańbi. **(bł. Ojciec Pio)**
- Najbardziej gorzkim owocem grzechu ciężkiego jest piekło.
- Subiektywnie można by powiedzieć, że jedynie naprawdę ciężki grzech, jaki można popełnić w chrześcijaństwie, to brak miłości. **(bł. Rupert Mayer)**
- Grzech jest tym stanem duszy, który wywołuje lęk i w nim się wyowiada.

- Strach może wpędzić grzesznika prosto w ramiona łaski. **(św. Edyta Stein)**
- Co innego jest grzeszyć z zupełnym rozmysłem i świadomością, a co innego, upaść tak nagle i znienacka, że wpierw popełniamy winę, nim ją sobie uświadamiamy.
- ... kto popełnia grzech śmiertelny, ten nie chce podobać się Bogu, lecz szatanowi, który jest samą ciemnością.
- O, czemuż tego zrozumieć nie chcemy, że grzech jest otwartą walką przeciw Bogu. **(św. Teresa z Avili)**
- Naturę trzeba kochać, a grzech nienawidzić.
- Nikt nie może kochać Boga, jeśli trwa w grzechu.
- Złe sumienie to robak, który lęgnie się ze zgnilizny grzechu. **(św. Tomasz z Akwinu)**
- Biedak skarży się na siebie, a twoim pragnieniem jest złoto. Twe serce nieczułe na nieszczęście innych nie dostrzega własnych występków.
- Widziałem wleczonego do więzienia, ponieważ na stole bogatego człowieka zabrakło wina. **(św. Ambroży)**
- Jak bowiem nie jest bynajmniej dobroczynnością pomagać komuś, by utracił większe dobro, tak również nie jest rzetelnością oszczędzać kogoś dopuszczając, by popadł w cięższe zło.
- Jak to się stało, że do zła skusiło mnie samo tylko zło. Wstrętne było, a kochałem je, kochałem zgubę moją, mój upadek. Nie to, ku czemu upadłem, lecz sam upadek kochałem.
- Jeśli nie wolno tego, co mniejsze, to ileż bardziej nie wolno tego, co jest większym złem
- Jeśli ze złem walczysz, to uznaj w nim przeciwnika, a chwaląc chorobę, nie miej za przyjaciela zła, które zwalczając poznałeś jako nieprzyjaciela.

- Kto od tego się powstrzyma, co by go skalało, jeśli nie kocha tego, co by mu cześć przyniosło?
- Mówi się po prostu: „Chodźmy! Zróbmy to!” - i wtedy wstydzimy się nie być bezwstydni.
- Straszliwa rzeka społecznego obyczaju! Kto się tobie oprzeć zdoła? Czy nigdy twoje wody nie opadną, nie wyschną? Jak długo jeszcze będziesz gnać nieszczęsnych ludzi ku morzu wielkiemu i groźnemu, trudnemu do przebycia nawet dla tych, którzy do Krzyża przywarli?
- Świat upił się winem niewidzialnym swojej woli przewrotnej, zwróconej ku nizinom, a nie ku górze.
- Wielu ludzi nie tylko powtarza zagniewanym ludziom to, co ich zagniewani wrogowie o nich powiedzieli, lecz także dokłada wiele rzeczy zmyślonych. **(św. Augustyn)**
- Pilnie musimy czuwać, by zło pod osłoną pięknych słów nie wkradło się niepostrzeżenie do naszej duszy, niby trucizna z miodem połykana. **(św. Bazyle Wielki)**
- Nie chciej lekceważyć grzechów twoich dlatego, że są małe, ale bój się, że są liczne, bo i krople deszczu są malutkie, a jednak napełniają rzeki, a później poruszają kamienie młyńskie i drzewa z korzeniami niosą.
- Nikt nie osiąga niesprawiedliwego zysku bez szkody sprawiedliwości; zysku w kasie, szkody w sumieniu.
- Nikt ściślej nie jest zobowiązany do unikania niedozwolonych czynów, jak ten, kto lekceważy to, co wolno.
- Ty, który mówisz, że to mały grzech, odpowiedz mi, czy chciałbyś mieć na swoim ciele tyle guzów i tyle plam, i tyle dziur na ubraniu, ile razy dopuszczasz się tych grzechów? **(św. Cezary z Arles)**
- Dlaczego wysilasz się bardziej o ziemski niż niebiański majątek? **(św. Cyprian)**
- O, moje „ja”, opuszczam cię na zawsze, dopóki mój Pan nie poleci mi znowu ciebie przyjąć. **(św. Franciszek Salezy)**

- Nie mów, że ciało jest przyczyną grzechu! (...) Grzeszy nie ciało jako takie, lecz duch przy pomocy ciała. Ciało, jest narzędziem ducha, jakby jego płaszczem, szatą. Jeśli duch oddaje się nieczystości, stanie się ono nieczyste. Jeśli mieszka ze świętą duszą, stanie się świątynią Ducha Świętego. **(św. Cyryl Jerozolimski)**
- Jeśli chcemy zaspokajać popędliwość i żądzę, jeśli chcemy mścić się za krzywdę, jeśli złorzeczymy tym, którzy złorzeczą, jeśli żywimy wrogie uczucia wobec nieprzyjaciół, słusznie dosięga nas kara na równi z wielu innymi.
- Jeśli sami schlebiamy czy chętnie słuchamy pochlebstw, jeśli wdzięczność przeszkadza nam mówić prawdę i bardziej obawiamy się urazić ludzi niż mówić szczerze, wtedy również jesteśmy na drodze uczęszczanej przez wielu.
- Karkołomne jest współzawodnictwo w złem, a jeśli nie możesz dopiąć czyichś cnót, szybko naśladowiesz wady.
- Nie należy nam naśladować tych, którzy pod imieniem chrześcijańskim wiodą pogańskie życie i co innego głoszą wyznaniem, a co innego postępowaniem.
- W każdym stanie, na każdym stopniu jednakowym jest grzechem czy to dopuszczać się rzeczy zakazanych, czy też nie czynić nakazanych. **(św. Hieronim)**
- Język zły nawet niewinnym już nieraz szkodę wyrządził.
- Nie pragnie szanować czystości ten, kto się chełpi bogactwem.
- Nie szanuje czystości ten, kto ponad miarę kocha samego siebie i zważa tylko na to, co mu przynosi korzyść, a nie dba o bliźnich.
- Wyobrażenie jest wstępem do uczynku; nie należy tworzyć w duszy obrazów zasługujących na potępienie. **(św. Grzegorz z Nazjanu)**
- Nic tak nie wzbudza pogardy, jak obraza, która hańbi bardziej obrażającego i nie pozwala mu zachować należytego szacunku. **(św. Jan Chryzostom)**

- Kiedy staniemy na Kalwarii, gdzie umarł Jezus, doświadczenie naszych grzechów osobistych winno prowadzić nas do bólu: do bardziej dojrzałej i głębokiej decyzji, by nie obrażać Go ponownie.
- Proś Pana, by użył ci żarliwości niezbędnej do uświadomienia sobie zła grzechu powszedniego, byś traktował go jako autentycznego i radykalnego wroga twej duszy i byś go unikał z Bożą pomocą. **(bł. Josemaria Escriva)**
- Dusza niezadowolona podobna jest do człowieka chorego na ciężką niestrawność. **(św. Teresa z Avili)**
- Magia czyli czary, są formą porozumienia z szatanem. **(św. Tomasz z Akwinu)**

